

Leven na de dood

Hadden we volgens sommige doemdenkers in 2012 net het einde van de aarde bereikt, blijkt in 2013 de wereld voor intermediairs gewoon door te gaan. Nou ja, is er werkelijk nog sprake van een leven voor intermediairs?! Als je denkt dat provisie de zuurstof van je bestaan is, dan lijkt het alsnog op doodgaan. Maar wees gerust: er is leven na de dood.

Laat ik helder zijn. Er is niets mis met provisie. Wel of géén provisie heeft niets met ethiek te maken. Neem Arthur Andersen, ooit één van de grootste vijf accountantskantoren ter wereld. Ze werkten met 85.000 mensen

“Dank je wel minister De Jager!”

louter en alleen op feebasis. Criminele activiteiten leidden tot de ondergang van dit bedrijf. Het probleem zit niet in ‘de provisie’ maar in de manier waarop ‘de mens’ ermee omgaat. Met ‘de mens’ weten we ons geen raad. We zijn veel beter in het ontwikkelen van wetten, regels en gedragscodes in plaats naar onszelf te kijken.

Al in 1994 voorspelde het Centraal Planbureau in haar rapport Drievoud Verzekerd dat in 2015 de scheiding tussen verkoop en advies één van de belangrijke succesfactoren van het intermediair zou zijn. Geheel in traditie van de jaren negentig werd de toekomstvisie snel afgebrand door gevestigde namen uit de branche. Ik heb de toenmalige NVA nog voorgesteld om het rapport als uitgangspunt te nemen voor een opleidingstraject richting een nieuwe manier van adviseren en ondernemen. ‘Te vroeg voor de achterban’.

Het is de hoogste tijd om wakker te worden. Ieder mens die een klein beetje zijn intuïtie en gevoel de ruimte geeft, weet dat we midden in een periode van transformatie zitten. Al het oude denken in ‘overlevende’ organisaties brokkelt in snel tempo af. Het nieuwe

denken vertaalt zich in ondernemingen die als paddenstoelen uit de grond schieten. Hoog tijd om de bakens te verplaatsen. Om niet langer met het vingertje te wijzen naar de politiek, de media, de banken of direct writers. Of naar wie of wat dan ook buiten onszelf.

Dus: laten we blij zijn en heerlijk gaan werken op feebasis. Adviseurs uit het Verenigd Koninkrijk die louter en alleen op feebasis zijn gaan werken weten als geen ander dat deze innovatie zowel goed is voor de winstgevendheid, de toegevoegde waarde van de onderneming als voor de vertrouwensrelatie tussen klant en adviseur.

Dank je wel minister De Jager! Niet omdat de oplossing van het probleem schuilt in het afschaffen van provisie. Ethiek komt van binnenuit, niet van buitenaf. Wel ben ik er blij mee omdat het ons prikkelt na te denken over een nieuwe manier van werken. Zoals Shell nadenkt over een wereld zonder olie, gaan wij uiteindelijk nadenken over de wereld zonder provisie. Ik ervaar bij een derde van de intermediairs de angst dat er zonder provisie nauwelijks of geen leven mogelijk zou zijn. Een derde twijfelt nog. Ze hebben angst voor de toekomst en weten zich geen raad. Het restant is er klaar voor, heeft zich al op allerlei manieren voorbereid en worstelt wellicht nog met wat praktische vragen, maar heeft de periode van rouwen over het verlies van provisie al achter zich gelaten.

De koplopers hebben zichzelf de basisvraag hebben gesteld: Waarom?! De meeste mensen en organisaties weten wat ze doen. Sommigen weten ook hoe ze het doen. Maar slechts enkelen – de échte innovators in de financiële sector – weten waarom ze de dingen doen zoals ze die doen. Geld is niet hun drijfveer, wel het resultaat van hun ethisch verantwoord handelen. Waarom bestaat jouw organisatie? Waarom stap jij elke morgen weer uit je bed?